

Arrest

nr. 307 605 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. STAPPERS
Fuutstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 6 februari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 januari 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 9 februari 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 10 april 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient samen met zijn moeder op 27 oktober 2022 een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade te Bangkok, Thailand teneinde zijn Nederlandse stiefgrootvader in België te vervoegen.

Op 17 maart 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot uitstel om verzoekers moeder toe te laten bijkomende documenten, namelijk de overlijdensaktes van haar grootouders en een attest betreffende haar huidige bestaansmiddelen en/of bestaansmiddelen van de vader van het kind, over te maken.

Uiteindelijk wordt aan verzoeker en zijn moeder door de Belgische autoriteiten op 22 mei 2023 een visum type C met de vermelding 'BNL 1' en 'BNL 11' afgeleverd.

Verzoeker dient op 6 juli 2023 samen met zijn moeder een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse stiefgrootvader.

Op 5 januari 2024 neemt de gemachtigde een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 januari 2024. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, S4, 5d0 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijft de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.07 2023 werd ingediend door :

Naam: K. (...)

Voorna(a)m(en): N. (...)

Nationaliteit: Thailand

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn stiefgrootvader, zijnde K. (...) K. (...) E. (...) (RR. (...)) van Nederlandse nationaliteit in toepassing van artikel 40 bis. 52. eerste lid. 3e van de wet van 15.12.1980.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, 52, eerste lid, 1° tot 3° , die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; Artikel 40bis. 52, eerste lid. 30 van de wet van 15 12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1 0 of 2 0, beneden de leeftijd van eenentwintig Jaar of die te hunnen laste zijn (...)'

Deze aanvraag van het kind werd gezamenlijk gedaan met de aanvraag van de moeder. Het is dan ook redelijk te stellen dat moeder en kind de intentie hadden zich gezamenlijk in België bij de stiefgrootvader van het kind te vestigen. In die zin volgt het kind de verblijfssituatie van de moeder. Het is niet in het belang van de minderjarige om het van de moeder te scheiden.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden met vervuld is. wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden net volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te koken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de ontvankelijkheid

In zijn nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op, die hij uiteenzet als volgt:

"Op het moment van het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring is verzoekende partij 1,5 jaar en is derhalve minderjarig, terwijl de vordering tot nietigverklaring en/of schorsing ingesteld door een minderjarige onontvankelijk is (R.v.St. nr. 46.931, 20.04.1994, J.dr.Jeun. 1997, 521, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 134.863, 14.09.2004, www.raadvst-consetat.be).

"Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans

meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.” (RvV nr. 49583 dd. 14 oktober 2010)

In casu betreft de bestreden beslissing waarbij een aanvraag om machtiging van verblijf van meer dan drie maanden is geweigerd.

In casu betreft het rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch verzoekster beschikt gezien haar leeftijd (1,5 jaar) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij diende aldus vertegenwoordigd te worden, door haar moeder.

Verzoeker verblijft bij zijn moeder, W. (...) K. (...), in België, die haar had moeten vertegenwoordigen voor huidige procedure, hetgeen niet blijkt uit het verzoekschrift.

Artikel 34 §1 van de Wetboek van Internationaal Privaatrecht (hierna: het WIPR) bepaalt dat “(...) de staat en de bekwaamheid van een persoon beheerst (wordt) door het recht van de Staat waarvan hij de nationaliteit heeft.” De (on)bekwaamheid van verzoekster omwille van haar minderjarigheid dient bijgevolg te worden beoordeeld aan de hand van het recht van de staat waarvan zij de nationaliteit heeft. Verzoekster heeft de Thaise nationaliteit, waardoor het Thais recht van toepassing is dat een minderjarige als handelings- of procesonbekwaam dient te worden beschouwd.

Het Thais recht bepaalt dat een kind onder de leeftijd van 18 jaar als minderjarige wordt beschouwd.

Artikel 35, § 1 en § 2, van het WIPR dient volgend recht te worden toegepast op vraagstukken inzake ouderlijk gezag, de voogdij en de bescherming van onbekwamen:

“§1. Het ouderlijk gezag en de voogdij, de vaststelling van de onbekwaamheid van een volwassene en de bescherming van een onbekwame persoon of diens goederen worden beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied die persoon zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip van de feiten die aanleiding geven tot de bepaling van het ouderlijk gezag, tot het openvallen van de voogdij of tot de goedkeuring van beschermingsmaatregelen. In geval van wijziging van de gewone verblijfplaats wordt de vaststelling van het ouderlijk gezag of van de voogdij in hoofde van een persoon die deze verantwoordelijkheid nog niet draagt, beheerst door het recht van de Staat van de nieuwe gewone verblijfplaats.

De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd. § 2. Ingeval het in § 1 aangewezen recht niet de mogelijkheid biedt de bescherming te waarborgen die de persoon of diens goederen vereisen, wordt de bescherming beheerst door het recht van de Staat waarvan de persoon de nationaliteit heeft.

Het Belgisch recht is van toepassing indien het materieel of juridisch onmogelijk blijkt om de maatregelen te nemen waarin het toepasselijk buitenlands recht voorziet.”

De wettelijke vertegenwoordiging van minderjarige vreemdelingen wordt aldus krachtens artikel 35, § 1, tweede lid, van het WIPR beheerst door het recht van de staat op wiens grondgebied die minderjarige vreemdeling zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip van de feiten die aanleiding geven tot de bepaling van het ouderlijk gezag of tot het openvallen van de voogdij (o.a. RvV 2 maart 2010, nr. 39 686 AV).

Verzoeker verblijft bij zijn moeder, W. (...) K. (...) in België, die haar wettelijk had moeten vertegenwoordigen voor huidige procedure tenzij er door de Vrederechter een voogd werd aangesteld (de artikelen 389-420 van het B.W.).

Een verzoekschrift ingediend door een minderjarige of door een persoon die niet gerechtigd is de minderjarige te vertegenwoordigen, is niet ontvankelijk (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).

Het beroep van verzoeker is onontvankelijk.”

Zoals verweerder terecht opmerkt, wordt een minderjarige inderdaad als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Het staat niet ter discussie dat verzoeker minderjarig is.

De bestreden beslissing, een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, betreft een antwoord op een aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die verzoeker samen met zijn moeder op 6 juli 2023 heeft ingediend. Gelet op de zeer jonge leeftijd van verzoeker, met name amper twee jaar, moet worden vastgesteld dat hij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om bij de Raad een beroep in te stellen tegen de voormelde beslissing. Verzoeker moet aldus in rechte worden vertegenwoordigd door zijn ouders of zijn voogd, *in casu* zijn moeder. Dit wordt niet betwist in de syntheseseminarie. Gezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat verzoekers moeder optreedt als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN